

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 106.

Fjerde Session.

34te Møde.

Onsdagen d. 8. Decemher.

(Fortf.)

Sehmann (fortsat): Komme vi derimod til Heelstaten igjennem det Geheime Statsraad, da troer jeg, at dette vil blive en absolutistisk, og at det vil blive en tydsk Heelstat (Hør!). Det er denne Betragtning, jeg vil bede Rigsdagens Medlemmer ret alvorlig at lægge sig paa Hjerte. Jeg talte for om den uheldige Stilling, hvori Rigsdagen allerede nu befinder sig som lovgivende Magt, men dog kun valgt for en enkelt Landsdeel. Dette er ofte nok blevet os foreholdt, skjøndt vi aldrig have vist, at vi ikke selv følte det, og skjøndt vi i vor Færd aldrig have tabt det af Sigte. Men, hvor haardt den end tynger paa os Alle, saa vil den dog blive endnu ganske væsentligt forværret, naar de gamle Provindstilstander atter kaldes ilive i Slesvig og Holsteen. Jeg har for nylig læst en Bog af en Mand, der har havt væsentlig Andeel i den tidligere Statsstyrelse, en høist bedrøvelig Bog, hvori han med en mærkværdig Forblindelse forsvarede Alt, selv det, som ellers Alle ere enige i at betragte som beklagelige Misgreb. Men Et er der dog, som han ikke forsvarede, Et er der dog, som han dybt beklager hver Gang, han kommer til at tale derom, ja, som han i de strengeste Udtryk laster, og det er, at man skabte Provindstilstander, uden ved Siden deraf at skabe et fælles organ, som deels kunde holde dem nede paa deres rette provindstille Standpunkt, og deels kunde skabe det forenende Baand, der kunde hænde Statens Eenhed. Følgerne deraf have vi seet; de have sønderlidt Riget og endt med at bringe os til Afgrundens Rand.

Lykkes det først, at faae den danske Rigsdag degraderet til at blive en dansk Landdag for Provindsen Danmark, og fremmaner man ved Siden deraf de raadgivende Provindstilstander i Slesvig eller Holsteen, som snart ville gaae over til at blive lovgivende, saa have vi et organiseret Anarki, og saa vil den Tid ikke være fjern, da vi af Fortvivlelse ville kaste os i Absolutismens Arme. See, det er det Geheime Statsraads Heelstat! (Hør! Hør!). Det er dernæst uensynligt, at hele den Garantie for, at den danske Stats eiendommelige Interesser skulle gjøres gjældende, som vil ligge i en Rigsdag, hvorpaa Kongerigets Repræsentanter ville have Majoritet, og, jeg gjentager det, altid i disse Spørgsmaal ville finde en stor Støtte hos en stor Deel af Slesvigs Repræsentanter, aldeles vil falde bort, naar den det Hele sammenholdende Statsstyrelse ene og alene skulde være repræsenteret i det Geheime Statsraad. Allerede nu og under det tydske Forbunds nærværende Organisation er en stor Mangfoldighed af Forhold, hvori Forbundet enten med ligefrem tvingende Magt, i Kraft af udtrykkelige Forbundslove, eller ialtsald efter den Solidaritet, som finder Sted mellem Forbundsmedlemmerne, kan fordre og vil fordre, at tydske Anskuelser og tydske Interesser maae gjøres gjældende i ethvert tydsk Forbundsland, altsaa ogsaa i det tydske Forbundsland Holsteen. Hvorledes kan man da troe at finde Vætryggelse i et Statsraad, der bestaaer halvt af ansvarlige og halvt af uansvarlige Medlemmer, hvorved ogsaa de Ansvarliges Ansvar maa blive til en Illusion, i et Statsraad, hvori Endeel af Medlemmerne ville betragte sig som repræsenterende særegne Forhold og særegne Interesser, og hvori navnlig den holsteenske Minister med fuldeste Ret kan gjøre gjældende, at en Række af Foranstaltninger og